

[Jørgen Peder Hansen.]

På baggrund af de bemærkninger, jeg har fremført her i mit indlæg, skal jeg tillade mig på socialdemokratiets vegne at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Folketinget henstiller til regeringen:

1) At regeringen over for alle krigsførende parter i Vietnam gør gældende, at en løsning, som sikrer det vietnamesiske folks frihed til selv at bestemme sin politiske fremtid, kun kan nås gennem forhandlinger med deltagelse af alle i kampene involverede parter,

2) at regeringen beklager den udvidelse af krigshandlingerne, der nu giver sig udtryk i de blodige kampe i Sydvietnam, og opfordrer til omgående tilbagetrækning af alle udenforstående styrker fra krigsskuepladserne i Indokina,

3) at regeringen fordømmer de amerikanske bombardementer af store befolkningscentre i Nordvietnam og opfordrer til en øjeblikkelig standsning af dem,

4) at regeringen giver tilsagn om at ville yde bidrag til at sikre overholdelsen af en fredsordning i Vietnam ved at stille mandskab til rådighed for en fredsbevarende styrke i Vietnam — inden for FNs rammer eller på anden måde —,

5) at regeringen gør en aktiv indsats for at yde et bidrag til en løsning af problemerne vedrørende de amerikanske krigsfanger i Nordvietnam, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

På mit partis vegne takker jeg udenrigsministeren for redegørelsen.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingene.

Knud Østergaard: For mig at se virker det stillede dagsordensforslag mere i retning af et katalog, end vi er vant til med hensyn til dagsordener her i tinget. Jeg mener, at der er ting i det, som det konservative folkeparti ikke kan gå med til. Der er andre ting, som vi finder rigtige, og som vi er i overensstemmelse med. Det må være mine kommentarer indtil nu om den sag.

Må jeg dernæst sige, at fhv. direktør for udenrigsministeriet, ambassadør Nils Svenningsen i Berlingske Tidende den 13. ds. bl. a. skriver:

„Spørgsmålet om den danske regerings indblanding i andre suveræne landes interne forhold bør imidlertid ikke alene anskues ud fra kommercielle synspunkter, selv om disse er meget betydningsfulde. Det må også betragtes som et problem, der har at gøre med grænserne for ytrings- og handlefrihed suveræne stater imellem. Suverænitetetsbegrebet indebærer, at medlemmer af folkeretssamfundet må respektere andre medlemmers ret til på deres territorium at ordne samfundsforholdene, i første række regeringsformen, således som de lovligt eksisterende regeringer i disse lande finder for godt og hensigtsmæssigt, og hvad der er lovligt i så henseende, kan et andet lands regering ikke opkaste sig til dommer over.“

Ambassadøren fortsætter lidt senere i artiklen:

„Er der strid i et land eller dele deraf om styreformen, må denne strid udkæmpes inden for det pågældende land selv uden indblanding af andre regeringer, hvilket selvfølgelig ikke skal forhindre organer for den offentlige mening i andre lande, herunder parlamenterne, i at tilkendegive deres sympati med og dermed åndeligt støtte bevægelser i landet for at kuldaste det magthavende styre og erstatte det med et andet.“

Jeg har trukket denne artikel frem, fordi den er afstedkommet på baggrund af den debat, som er ført frem først og fremmest af Industrirådets formand, hr. Arnth-Jensen, og som er fulgt op af en række andre fremtrædende personligheder, sidst af formanden for Smedeforbundet, hr. Hans Rasmussen. Jeg har trukket den frem, fordi det konservative folkeparti synes, at hr. Svenningsens udtalelser er yderst fornuftige og rigtige. I en verden, hvor landene rykker nærmere og nærmere hinanden, og hvor vi kommer hverandre mere og mere ved, må vi have en omgangsform og en omgangstone, der svarer til, hvad en velopdragen vært eller værtinde anvender, uanset hvilken sympati han eller hun nu engang har for den enkelte gæst. Jeg trækker det frem netop nu, fordi jeg tror, at det spørgsmål bliver mere og mere